

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 59/2014-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. februára 2014 predbežne prerokoval sťažnosť H. O., T., zastúpenej advokátkou JUDr. L. F., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 1181/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť H. O. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. decembra 2013 doručená sťažnosť H. O. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 1181/2011 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 13. marca 2012 na okresnom súde návrh na zastavenie exekúcie. Následne viackrát okresný súd vyzvala, aby vo veci konal (písomné výzvy z 3. júla 2012, 6. augusta 2012, 5. októbra 2012, 23. novembra 2012, 14. januára 2013, 12. júna 2013, 12. augusta 2013, 5. septembra 2013, 14. októbra 2013 a 18. novembra 2013).

Okresný súd reagoval na výzvy sťažovateľky listom predsedníčky okresného súdu zo 14. februára 2013. Predsedníčka okresného súdu v odpovedi uviedla, že po doručení vyjadrenia súdneho exekútora a oprávneného, či súhlasia so zastavením exekúcie a či tvrdenia v návrhu na zastavenie exekúcie sú pravdivé, sa vo veci „obratom“ rozhodne.

Okresný súd od doručenia odpovede predsedníčky zo 14. februára 2013 až do podania sťažnosti podľa čl. 127 ústavy (t. j. obdobie 10 mesiacov) vo veci nerozhodol.

3. Sťažovateľka sa domnieva, že okresný súd svojou nečinnosťou v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 1181/2011 porušuje jej právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

4. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Ústavný súd vyslovuje, že nekonaním Okresného súdu v Prešove vo veci vedenej na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 3Er/1181/2011 proti povinnej H. O., rod. H., T., došlo k porušeniu jej ústavného práva na prerokovanie veci bez prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ústavný súd SR priznáva sťažovateľke finančné zadosťučinenie vo výške 2.000,- €, ktoré je Okresný súd v Prešove povinný vyplatiť v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. Ústavný súd SR priznáva právnomu zástupcovi sťažovateľa trovy právneho zastúpenia za 2 právne úkony (príprava a prevzatie veci, spísanie a podanie podnetu na začatie konania pred Ústavným súdom) á 81,33 € + 7,81€ t.j. 178,28 € + 35,65 € 20% DPH v celkovej výške 213,93 €, ktoré je Okresný súd Prešov povinný vyplatiť v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.”

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu je rozhodnúť o jeho prijatí na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa

namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07).

8. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala na okresnom súde návrh na zastavenie exekúcie 13. marca 2012. Namietané konanie v časti rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie teda trvalo v čase podania sťažnosti podľa čl. 127 ústavy celkovo 21 mesiacov.

9. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 47/03, II. ÚS 296/2011). Postup okresného súdu, aj keď sa sťažovateľke nemusel javiť úplne efektívny, sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Navyše, ani samotná celková dĺžka trvania napadnutého konania nesignalizuje možnosť vyslovenia porušenia označených práv sťažovateľky.

10. Ústavný súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že nebolo možné z hľadiska posúdenia predmetného konania považovať postup okresného súdu za taký, ktorý by porušoval základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. februára 2014